

40. AFTER SUNSET/ VECIRNJA HODYNA/ ВЕЧІРНЯ ГОДИНА

Леся Українка/ Lesja Ukrajinka

Уже скотилось із неба сонце,
Uzhe skotylos' iz neba sontse,
Already has vanished from the sky the sun,

Заглянув місяць в моє віконце.
Zahljanuv misjats' v moje vikontse.
Peered the moon into my window.

Вже засвітились у небі зорі,
Vzhe zasvitylys' u nebi zori,
Now glow in the sky the stars,

Усе заснуло, заснуло й горе.
Use zasnulo, zasnulo j hore.
All is asleep, sleeps even my grief.

Вийду в садочок та погуляю,
Vyjdu v sadochok ta pohuljaju,
I will go out into the garden and roam,

При місяченьку та й заспіваю.
Pry misjachen'ku ta j zaspivaju.
With the moon and even I will sing

Як же тут гарно, як же тут тихо,
Jak zhe tut harno, jak zhe tut tykho,
How indeed here it is fine, how indeed it is here peaceful,

В таку годину забудеш лихо!
V taku hodynu zabudesh lykho!
At such an hour one forgets misfortune!

Ніч обгорнула біленькі хати,
N'ich obhornula bilen'ki khaty,
The night has enveloped the white houses,

Немов		маленьких	діточок	мати,
Nemov		malen'kykh	d'itochok	maty,
Like	has embraced her	little	children	a mother,

Вітрець	весняний	тихенько	дише,
Vitrets'	vesnjanyj	tykhen'ko	dyshe,
A breeze	of Spring	quietly	blows,

Немов	діток	тих	до	сну	колише.
Nemov	d'itok	tykh	do	snu	kolyshe.
Like	children	those	to	sleep	it rocks.